

מאשרים

מחזה קצר מאת רענן פז

כל הזכויות שמורות למחזאי רענן פז ©

ליצירת קשר:

pazraanan@gmail.com

המחזה 'מאשרים' נכתב במיוחד עבור:

פסטיבל 14/48 פרוייקט התאטרון המהיר בעולם, אשר התקיים בתאטרון צוותא בדצמבר 2013.

על הפסטיבל: 7 מחזאים, 7 במאים, ו-26 שחקנים נפגשים ל-48 שעות בכדי לייצר 2 אירועים כאשר בכל אחד מהם מציגים בבכורה עולמית 7 מחזות חדשים בני 10 דקות שנכתבים תוך שעות ספורות מרגע השמע האות.

המחזה נכתב בלילה אחד תחת כותרת אשר נבחרה ע"י הקהל כהשראה לכתיבה "החיים עוברים מהר מדי, תשאירו חותם"

דמויות:

מוטי – עובד זוטר בחברת הייטק גדולה

נגה – בת זוגו של מוטי, מזכירה במשרד עו"ד גדול

צחי – חבר של מוטי מהשירות הצבאי, קרייריסט, איש עסקים

נורית – בת זוגו של צחי, עקרת בית

מקום: סלון בבית של מוטי ונגה

זמן: הווה

תמונה מתוך ההצגה "מאושרים" כפי שהוצגה לראשונה בפסטיבל 14/48 בתאטרון צוותא, תל אביב יפו, דצמבר 2013



מימין לשמאל: עירד רובינשטיין, שרון טל, גל ברזילי, נגה דיאנג'לי בימוי: דפנה זילברג צילום: אלי שרם

(מוטי ונגה יושבים בסלון אחד לצד השנייה, כל אחד מחזיק פלאפון בידו ומתעסק בו. הם מסתכלים לנייד גם כשמדברים ביניהם ורק לעיתים מסתכלים אחד על השנייה)
 מוטי: פשוט... לא יאמן... (ממתין לתגובה מנגה) פשוט לא יאמן... (מגביר קולו) זה פשוט לא יאמן...

נגה: מה קרה?

מוטי: אין, אין... לא יאמן!

נגה: מה לא יאמן?

מוטי: כל מה שהולך בעולם הזה... אין, אין... זה פשוט לא יאמן

נגה: כן הא... לא יאמן

מוטי: לגמרי

(שתיקה)

נגה: צחי ונורית בדרך

מוטי: מה?

נגה: מה ששמעת

מוטי: מתי הזמנת אותם?

נגה: הסתמסנו

מוטי: למה?

נגה: ככה...

מוטי: מתי הם מגיעים?

נגה: כל רגע

מוטי: ולא חשבת על להודיע לי?

נגה: שלחתי לך מייל (נשמע צליל סמס) הם בחוץ, תפתח

מוטי: את הזמנת, תפתחי את

נגה: הוא חבר שלך - תפתח אתה

(מוטי יוצא מהרשת החברתית בנייד לוחץ על המכשיר והדלת נפתחת. צחי נכנס ראשון

כאשר הוא מדבר בנייד, נורית אחריו מתעסקת בנייד)

נורית: ש-ל-ו-ם!

צחי: אהלן, אהלן... אני כבר אתכם... (הולך לצד וממשיך לדבר)

נגה: (פונה לנורית) הי נורית... מה שלומך?

נורית: שניה, אני רק מעלה תמונה... מ-ה-מ-ם! (פונה לנגה) הי גורצ'ס!

נגה: רזית...

נורית: אני שומרת... (על צחי) לא כמו השמנמן הזה... (שלושתם מסתכלים על צחי

שממשיך לדבר בטלפון. מעלים תמונה שלו לרשת החברתית וצוחקים)

צחי: מה מצחיק?

נורית: העולם מצחיק אז צוחקים

צחי: (חוזר לשיחת טלפון) כן, כן... אני מבין...

מוטי: צחי, יאללה בוא שב אתנו

צחי: אני שניה מסיים

נורית: הי מוטי, נו ... מה קורה? מה הולך? מה חדש?

מוטי: הי נורית

(מוטי חוזר להתעסק עם הנייד)

נגה: (פונה לנורית) תגידי, מה עם ה...

נורית: מה?

נגה: את יודעת...

נורית: אה... הפסקנו לנסות

נגה: באמת?

נורית: אני לא מוצאת סיבה טובה להתאמץ... צחי בוא כבר!

צחי: אני בא, אני בא...

נגה: חשבתי ש...

נורית: כן, אבל את יודעת... אני רואה את כל החברים שלי שהופכים לעבדים של יצורים קטנים ואומללים... אין בזה באמת אושר... זה סתם, הכול סתם... בשביל מה אני צריכה ילד? כדי להשאיר חותם? הרי זה בולשיט, הכול שטויות... בשביל מה אנחנו פה? בשביל ליהנות! החיים עוברים מהר מדי אז כדאי פשוט לחיות! ואתם?

מוטי: מה אתנו?

צחי: (מנתק ומתערב בשיחה) כן, מה קורה אתכם?

נגה: אנחנו בסדר...

צחי: מה בסדר? עד שנפגשים פעם במאה שנה ספרי מה קורה... (הנייד שלו מצלצל) אני

כבר אתכם... הלו, הלו, כן, כן

(רגע)

נורית: אני לא מאמינה, אתם בהריון?

נגה: עוד אסור לדבר על זה

נורית: את בהריון?

נגה: זה רק ההתחלה

נורית: וואו! אני לא מאמינה! איזה יופי... מזל טוב מתוקה שלי!!! צחי, צחי...

צחי: מה? מה?

נורית: נגה בהריון!

צחי: מה?

נורית: היא בהריון

צחי: אני כבר אתכם

נורית: (צועקת עליו) תנתק כבר את הפלאפון המטומטם הזה!!!

צחי: (לנייד) אני כבר חוזר אליך... (מנתק)

מוטי: נגה ואני בהריון

צחי: וואלה?

מוטי: וואלה וואלה

צחי: סחטין עליך גבר! מברוק! (נותן לו חיבוק, פונה לנגה) איך שנכנסנו קלטתי שהשמנת

אבל וואלה לא היה לי נעים לשאול...

נגה: למה רואים עליי? זה רק ההתחלה...

צחי: בטח רואים... אחושילינג רואים. (צוחק) נו מה? מקיאה?

מוטי: כל היום...

צחי: בקטנה, תתחילי להתרגל... זה עוד כלום... תכף יצאו הורידים ברגליים, צלוליטיס, סימני

מתיחה, טחורים, כיף חיים... (צוחק)

נורית: עזוב את הילדה מה יש לך?

צחי: אני סתם צוחק... אתה יודע מה הכי טוב בהריון מוטי? השדיים! הם פתאום מתנפחים

ויש בהם מילוי עסיסי כזה... כמו במבה במילוי נוגט רק ענק! ובכלל הסקס נהיה מטורף...

אפשר לגמור בפנים בלי לפחד שיבוא עוד ילד... גדול! (צוחק)

נורית: אז אתם באמת הולכים על זה?

נגה: מה זאת אומרת?

נורית: יש לכם עוד איזה שבוע שבועיים אחרונים להתחרט ואז כבר אין דרך חזרה...

צחי: מה שנקרא, נגעת? נסעת! - שברת? שלמת! - זיינת? לך ת'קוועד...

נורית: די כבר אתה, גם כן...

צחי: סתם צוחק...

נורית: אני אומרת לכם את זה עם כל האהבה, אני באמת רוצה שיהיה לכם טוב.

מוטי: יש הגיון במה שאת אומרת

נגה: (למוטי) הלו הלו, תירגע ומהר

מוטי: אני רגוע לגמרי, אני רק אומר שיש הגיון בדברים שלה...

נגה: איזה הגיון?

מוטי: שלגדל ילד זה לא דבר פשוט

נגה: אף אחד לא אמר שזה הולך להיות פשוט...

צחי: (למוטי) בטח לא כשאתן לך עבודה

נגה: מה זה?

צחי: אני בכלל לא מבין למה להביא ילדים

נורית: טוב, בואו נעבור נושא

צחי: בשביל מה אתם צריכים ילד?

מוטי: לא יודע... ילדים זה אהבה בלי גבולות, זה משמעות לחיים

צחי: משמעות למי?

מוטי: לי, זאת אומרת לנו... לנגה ולי

צחי: בדיוק. אתה מביא לעולם יצור קטן וחסר ישע שימלא לך את הריק שיש לך מהקיום

בעולם הרקוב הזה... אם אתה באמת אוהב אותו אז למה אתה עושה לו את זה?

נורית: טוב בואו נדבר על משהו אחר

צחי: לא, לא. זה חשוב. למה להביא ילד? כדי שיהיה מי שיטפל בכם כשתהיו זקנים?

נגה: זה הרבה מעבר לזה ואתה כנראה לא מבין את זה כי אתה אטום

צחי: אז תגידי לי מה מעבר לזה?

נגה: ילדים זה לצאת מהבועה שלך... זה לדאוג למישהו חוץ מעצמך... לטפל... לתת...

צחי: את רוצה לתת באמת תאמצי כלב...

נגה: אויש נו באמת

צחי: אני רציני, לכי תאמצי ילד שההורים שלו נטשו אותו... הוא כבר נזרק לעולם הדפוק הזה

נגה: זה לא אותו דבר

צחי: למה?

נגה: כי זה לא אותו דבר. אתה בחיים לא תבין מה זה ילד שגדל בתוכך כי אתה גבר ואתה מטומטם ואני לא רוצה להמשיך את השיחה הזאת

צחי: כי את יודעת שאני צודק.

נגה: טוב אין לי כוח לזה

צחי: את רוצה להביא ילד לעולם רק כדי לדאוג לעצמך... רק כדי שיהיה מישהו שיעביר לך את הזמן... כי את אגואיסטית

נורית: הוא לא מתכוון...

צחי: אני ועוד איך מתכוון... כל מילה ומילה... להביא ילד לעולם זה אגואיסטי וזה לחשוב רק על עצמך ואין בזה שום דבר טוב

נגה: אני לא רוצה לשמוע את זה יותר...

צחי: כי זאת האמת

נגה: זה שאשתך לא מצליחה להיכנס להריון זה לא אשמתי אז תפסיק להפיל עליי את כל החרא ש'ך!

צחי: איזה לא מצליחה... זאת נכנסת להריונות כל שניה רק שהיא לא מצליחה להחזיק אותם

נורית: אתה מטומטם

(שתיקה)

צחי: (עונה לטלפון) שניה... הלו, כן... כן...

(נגה הולכת לחבק את נורית ונורית מעיפה אותה)

נורית: עזבי אותי

מוטי: (לנורית) היא לא התכוונה לזה...

צחי: (למוטי) היא אגואיסטית והיא יודעת את זה ומישהו צריך לתת לה את האמת בפרצוף.

מוטי: (מתפרץ) טוב חלאס צחי! זה מספיק!!!

(נורית יוצאת)

צחי: לאן את הולכת? (פונה לעבר היציאה) שיהיה לכם לילה טוב.

מוטי: לילה טוב

צחי: אל תיתן לה לעשות את זה... תאמין לי

מוטי: לילה טוב צחי.

(צחי יוצא. מוטי ונגה מסתכלים אחד על השנייה. שתיקה. הם מתיישבים על הספה, מוציאים

את המכשירים הניידים כמו בתחילת המחזה ומתעסקים בנייד)

מוטי: פשש... לא יאמן... (ממתין לתגובה מנגה) פשוט לא יאמן... (מגביר קולו) זה פשוט לא

יאמן...

נגה: שתוק כבר מוטי, פשוט תשתוק.

(חושך)

סוף